

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

சங்க இலக்கியங்களில் அயலக நாடுகள்

முனைவர் க மகேஸ்வரி

உதவி பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை வாவு வஜீஹா வணிதயர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
திருச்செந்தூர் ரோடு காயல்பட்டணம்

Neighboring countries in Sangam literature

ABSTRACT

Sanga literature was not composed with the aim of recording history, but the Sangha poets recorded references to the neighboring countries and the connections of Palantamizhar by mentioning the neighboring peoples who were in contact with ancient Tamil Nadu. Similarities between Tamil Nadu and the Ganga plains, Patna, Egypt, Rome and Southeast Asian countries such as Indonesia, Java, Sumatra, Philippines etc., ancient coins and inscriptions confirm the messages mentioned in the Sangha literature. The ancients knew many countries of the world three thousand years ago. This theory examines in detail the neighboring countries, the cities and the reasons for their relationship with those countries, and the status of those countries.

Keywords: Neighboring Countries, Relationship, Sale, business, sold goods, and bought what they needed.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் நோக்கில் இயற்றப்படவில்லை எனினும் பண்டைய தமிழகத்தோடு தொடர்பு கொண்ட அயலக மக்களைக் கூறுவதன் வாயிலாக அயலக நாடுகளைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் பழந்தமிழர் அயலகத்தோடு கொண்ட தொடர்புகளையும் பதிவு செய்துள்ளனர் சங்கப் புலவர்கள். தமிழகம் மற்றும் கங்கைச் சமவெளிகள், பாட்னா, எகிப்து, ரோம் மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளான இந்தோனேசியா, ஜாவா, சுமத்ரா, பிலிப்பைன்ஸ் முதலான நாடுகளில் அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்த பொருள்களுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமை, பழங்கால நாணயங்கள், கல்வெட்டுகள் ஆகியவை சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடும் செய்திகளை உறுதிபடுத்துகின்றன. பழந்தமிழர்கள் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உலகின் பல நாடுகளையும் அறிந்திருந்தனர். அவ்வாறு அறிந்து பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள அயலக நாடுகள், நகரங்களையும் அந்நாடுகளுடன் கொண்ட தொடர்புக்கான காரணங்கள், அந்நாடுகளின் நிலை ஆகியவற்றை இவ்வியல் விரிவாக ஆராய்கிறது.

அயலகத் தொடர்புக்கான காரணங்கள்

'தேவையே உற்பத்தியின் தாய்' என்பது பழமொழி. அதுபோல உற்பத்தியின் மிகுதியே ஒரு பொருளைக் கொடுத்து அதற்கு மாற்றாக வேறு பொருள்களைப் பெறும் பண்டமாற்று முறை தோன்றக் காரணமானது. இம்முறையே பின்னாளில் வணிகமாகவும் வளர்ந்தது. வணிகமானது முதலில் தமிழக அளவில் நிலவியது. பின்னர் பழந்தமிழர்கள் தமிழகத்திற்கு அப்பால் வடநாடுகளுடன் வணிகம் செய்தனர். பின்னர் ரோம், எகிப்து, கிரேக்கம், பாபிலோனியா, பாரசீகம், அரபு நாடுகள், சீனம், சாவகம்,

இலங்கை முதலான நாடுகளுடன் வணிகம் காரணமாகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். முத்து, மிளகு, ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, இஞ்சி, இரும்பு, விலங்குகளின் தோல்கள், ஆட்டுமயிர், மயில்தோகை, வைரம், யானைத்தந்தம், குரங்குகள், நாய், வெள்ளி, அகில், சந்தனம், தேக்குமரங்கள், நெய், நெல்லெண்ணெய், மீன்எண்ணெய், தேங்காய், வாழை, சோளம் முதலான தானிய வகைகள், கரும்பு, வெல்லம் சேர்க்கப்பட்ட புளி, வெற்றிலை, பாக்கு, மூலிகை மருந்துகள், மெல்லிய துணி வகைகள் (மஸ்லின் ஆடை) பலவிதக் கற்கள், ஆபரணங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பொன் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்கள், மது வகைகள், பவளம், ஈயம், தகரம், கலம் (கப்பல்), மதுக்கிண்ணங்கள், எந்திரப் பொறிகள், குதிரை, சந்தனம் அரைக்கும் கல், பட்டாடை போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

யூதர்களின் ஆதி சமயத் தலைவர் மோசஸ் என்பவர் தாம் நிகழ்த்தி வந்த இறைவழிபாட்டில் ஏலக்காயைப் பயன்படுத்தினார் எனப் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. இவர் வழிபாடு செய்தது ஏறத்தாழ கி.மு. 1490 ஆகும். தென் அரேபியா நாட்டு அரசி ஸ்போ, இஸ்ரேல் நாட்டு மன்னன் சாலமன் என்பவனைக் காணச் சென்றபோது ஏலக்காய், இலவங்கம் போன்ற நறுமணப் பொருட்களைப் பரிசாகக் கொண்டு சென்றாள் எனப் பழைய ஏற்பாடு குறிப்புத் தருகிறது. சாலமன் ஆண்ட காலம் கி.மு. 1000 என்பர். இம்மன்னனுக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சேரநாட்டுத் துறைமுகத்திலிருந்து கப்பல் மூலமாக மயில்தோகை, அகில் மரங்கள், யானைத்தந்தம், குரங்குகள், வெள்ளி போன்ற பொருள்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

இலங்கை (ஈழம்)

தமிழகத்திலிருந்து முப்பது கல் தொலைவில் அமைந்துள்ள நாடு இலங்கை. இது பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழகத்துடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்தது. சங்ககாலத் தமிழகத்துடன் ஈழமானது அரசியல், கலாச்சார, வாணிகத் துறைகளில் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. 'ஏறத்தாழ கி.மு. 6 அல்லது 5 ஆம் நூற்றாண்டில் விசயன் என்பவன் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்து இலங்கை அரசனாக முடிசூட்டிக் கொண்டான்' (மா. ராசமாணிக்கனார், சங்க இலக்கிய வரலாறு, ப. 51). அசோகர் கல்வெட்டுகளில் இலங்கை 'தம்பபண்ணி' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. யவன அறிஞரான தாலமி இலங்கையை 'தாம்ரபர்னே' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அசோகர் பௌத்த சமயத்தைப் பரப்பும் பொருட்டு மகன் மகேந்திரனையும் மகள் சங்கமித்திரையையும் இலங்கைக்கு அனுப்பினார் என மெகஸ்தனிஸ் தனது இண்டிகா நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த குரதிஸ்ஸன் என்பவனை அழித்து சேனன், குத்தகன் என்னும் இரண்டு தமிழகக் குதிரை வியாபாரிகள் ஆட்சி செலுத்தினர் என மகாவமிசமும் தீபவமிசமும் கூறுகின்றன. இவை சங்கத் தமிழர் இலங்கை அரசியலில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைக் கூறுகின்றன. இவர்களை முறியடித்துத் திஸ்ஸனின் தம்பி அசேலன் ஆட்சிக்கு வந்தான். அவனுக்குப்பின் தமிழரசர்கள் கைப்பற்றி 44 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தனர் எனவும் இந்நூல்கள் கூறுகின்றன.

பழங்காலந்தொட்டே இலங்கை தமிழகத்துடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. இதனை, 'ஈழத்துணவும் காழகத் தாக்கமும்' (பட்டினப். 190 13. சி.க. சிற்றம்பலம், பண்டைய தமிழகம், ப. 309) எனும் பாடலடி வாயிலாக உருத்திரங்கண்ணனார் பட்டினப்பாலையில் பதிவு செய்கிறார்.

கலிங்க நாடு

பண்டைய கலிங்க நாடு இன்றைய ஒரிஸ்ஸா, ஆந்திர மாநிலத்தின் வடகிழக்கு எல்லைப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக விளங்கியது. இந்நாட்டைப் பற்றிய குறிப்பு சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெறவில்லை. எனினும் இந்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியான ஒருவகையான ஆடைக்குக் கலிங்கம் என்றே வழங்கப்பட்டு வந்தது. பின்னர் ஆடையைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் மாறியது.

கலிங்க நாட்டை மௌரிய அரசர் அசோகருக்குப்பின் காரவேலன் என்னும் மன்னன் ஆட்சி செய்து வந்தான். இம்மன்னன் கி.மு. 176இல் ஆட்சிக்கு வந்தான். இம்மன்னன் மகத நாட்டை வென்றான். மேற்கில் சதகர்ணிகளைத் தாக்கி வெற்றி பெற்றான். கலிங்கப் பேரரசனான காரவேலன் மிகுந்த வலியவனாக விளங்கினான். இம்மன்னனின் பதினோராம் ஆட்சி ஆண்டில் செதுக்கப்பட்டது ஹத்திக்கும்பா கல்வெட்டாகும். இதில் காரவேலன் 113 வருடங்களாக நீடித்த தமிழரசர்களின் வலிமை மிகுந்த கூட்டணியை உடைத்ததாகத் தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்கிறான். தமிழகத்தைக்

கைப்பற்றியது பற்றிய குறிப்புகள் ஏதும் இல்லை. ஆனால் பன்னிரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் பாண்டிய மன்னன் காரவேலனுக்கு முத்துக்களையும் யானைகளையும் பரிசாக வழங்கினான் என இக்கல்வெட்டின் பதின்மூன்றாவது வரி குறிப்பிடுகிறது காரவேலன் தமிழர்களை வெற்றிகொள்ளவில்லை எனினும் தமிழக அரசர்களின் கூட்டணிக்கும் காரவேலனுக்கும் ஓர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இதன் காரணமாகவே பாண்டியன் பரிசளித்திருக்க வேண்டும்.

காழகம் (கடாரம்)

காழகம் - கடாரம் என்பது நச்சினார்க்கினியர் கூற்று. இது மலேசியா நாட்டில் மேல்கரையோரமாக உள்ள கெடா என்னும் பகுதியைக் குறித்தது. இந்நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட செல்வங்கள் ஆக்கப்பொருள்கள் பூம்புகார் அங்காடிகளில் நிறைந்திருந்தன என உருத்திரங்கண்ணனார் பாடுகிறார். இதனை,

'ஈழத்துணவும் காழகத் தாக்கமும் அரியவும் பெரியவும் நெடிய ஈண்டி வளம்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகு' (பட்டினப். 190 - 193 ப.16) என்னும் பட்டினப்பாலை அடிகள் விளக்குகின்றன. அதனால் அங்கிருந்து கொண்டு வந்த பொருள்கள் எவையெனக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இரு நாடுகளுக்குமிடையே வர்த்தகம் நடைபெற்றதை மட்டும் அறிய முடிகிறது. பிற்காலத்தில் முதலாம் இராசேந்திர சோழன் வென்றதால் கடாரம் வென்றான் என அழைக்கப்பட்டான்.

கோசர்கள்

கோசர்கள் பண்டைய தமிழகத்தின் பல இடங்களிலும் வாழ்ந்தனர். எனினும் இவர்கள் தமிழர் அல்லர். இவர்கள் பல வகையினர். பல ஊர்களிலும் வேறுவேறு தலைவர்களின்கீழ் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களைச் சங்கப் புலவர்கள் வாய்மொழிக் கோசர், முதுகோசர், இளங்கோசர், நன்மொழிக்கோசர், செம்மேற்கோசர், ஒன்றுமொழிக்கோசர், வலம்புரிகோசர் என்னும் சிறப்பு அடைமொழியிட்டு அழைத்துள்ளதை இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. இவர்கள் வாய்மை தவறாதவர்களாகவும் சிறந்த மறவர்களாகவும் விளங்கினர்.

கோசர்கள் பல்வேறு இடங்களில் வசித்தனர். மயில்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடைய துளுநாட்டில் கோசர் வாழ்ந்தனர். இந்நாட்டிடத்தே பொருளின்றி வருகின்ற புதியவர்களைப் புரக்கும் பண்பு கொண்ட கோசர் வாழும் ஊர்கள் இருந்தன (அகம். 15) செல்லுருக்குக் கிழக்கிலுள்ள நியமம் என்னும் கடற்கரையோர ஊரில் இருந்தனர் (அகம். 90). நெய்தலஞ்செறு எனும் ஊரைக்கொண்ட நல்ல வளம் பொருந்திய இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர் (அகம். 113) எழினி ஆதனுக்குரிய வாட்டாறு என்னும் ஊரில் வசித்தனர் (புறம். 396). நாலூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த னர் (குறுந். 15) எனவும் சங்கப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மோகூர் அவையகத்தும் பாண்டியன் அவையகத்தும் சிறந்து விளங்கினர்.

மகதநாடு

இன்றைய பீகார், உத்திரப் பிரதேசம் முதல் மேற்கு வங்காளம் வரை மகதப் பேரரசு பரவியிருந்தது. இதன் தலைநகரமாக இராசகிருகம் (இராஜ்கீர்), பின்னர் பாடலிபுத்திரமும் (பாட்னா) திகழ்ந்தன. கி.மு. 5 - 6 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மகத ஆட்சி தொடங்கியது. நந்த அரசு மரபினரே மகதப் பேரரசை உருவாக்கியதாகக் கூறுவர். 'மகதமே இந்தியாவின் முதல் உலகளாவியதோர் முடியரசாகவும் பேரரசாகவும் வளர்ச்சி பெற்று விளங்கியிருந்தது' (டி.டி. கோசாம்பி, பண்டைய இந்தியா, ப. 295) என டி.டி. கோசாம்பி குறிப்பிடுகிறார். சிசுங்க மரபைச் சேர்ந்த மன்னனான மகாநந்தி என்பவனுக்கு முறையற்ற விதத்தில் பிறந்த மகனே நந்த அரச மரபைத் தோற்றுவித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ந.சி.கந்தையா 'சைசு நாகுலம் முடிவுற்றதும் மன்னராக வந்த நந்திவர்த்தனரே நந்த வம்சத்தின் முதல்வர்' (ந.சி. கந்தையா, தமிழ் இந்தியா, ப. 215) எனக் கூறுகிறார்.

மகதப் பேரரசர்களில் நந்திவர்த்தனர், மகாநந்தி, மகாபத்மநந்தர் போன்றோர் புகழ் பெற்று விளங்கினர். நந்தர்கள் மக்களை வருத்திக் கொடுங்கோலராகவும் அளவில்லாத செல்வத்தை உடையவர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்களில் மகாபத்ம நந்தன் பெருஞ் செல்வத்தைப் பெற்றிருந்தான். இம்மன்னன் கங்கையாற்றின் அடியில் பெருஞ்செல்வத்தைப் புதைத்து வைத்திருந்தான். இதனை,

'பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர் சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை நீர்முதல் கரந்த நிதியங் கொல்லோ' என்னும் அகநானூற்றுப் பாடலில் மாமூலனார் பதிவு செய்துள்ளார். இச்செல்வம் பின்னாளில் ஒழிந்தது என்பதையும் 'நந்தன் வெறுக்கை எய்தினும்' (அகம். 265) என்னும் இவ்வடியின் வாயிலாக மாமூலனார் பதிவு செய்கிறார்

பிந்துசாரர் தமிழகத்தின்மீது படையெடுத்து வந்ததைச் சங்கப் பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. சங்கப் புலவர்கள் மோரியர்களைப் புதியதாகப் படையெடுத்து வந்தவர் எனும் பொருளில் 'வம்ப மோரியர்' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். மௌரியர் படையெடுத்து வந்தபோது மலைகள் குறுக்கிட்டதால் பாதை இல்லாது போகவே மலையை வெட்டிப் பாதைகளைக் குடைந்து பெரிய தேர்கள் செல்லும்படியான பாதையை உண்டாக்கினர். இதனை,

'வென்வேல் விண்பொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தேர் மோரியர் திண்கதிர்த் திகிர் திரிதரக் குறைத்த' (புறம். 175) என்னும் புறப்பாடலில் கள்ளில் ஆத்திரையனாரும் 'விண்பொரு நெடுவரை இயல்தேர் மோரியர் பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த அறையிறந்' (அகம். 281) என்னும் அகப்பாடலில் உமட்டுரீகிழார் மகனார் பரங்கொற்றனாரும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறு மலையைப் பிளந்து வழி செய்தது மங்களுர் மலையிடைக் கணவாய் ஆகும்.

யவனர்

கிரேக்கம், ரோமாபுரி ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த வணிகர், தொழிலாளர் முதலானோரே யவனர், மிலேச்சர், சோனகர் எனப் பலவாறாக அழைக்கப்பட்டனர். எகிப்து, பாரசீகம், அரபு நாட்டு மக்களையும் யவனர் என்றே அழைத்தனர். கிரேக்கர் முதலானோர் தங்கள் நாட்டையும் மொழியையும் அயோனெஸ் என்று கூறிக்கொள்வராம். இச்சொல்லே தமிழில் யவனர் எனத் திரிந்தது என்பர். யவனர்களில் சிலர் கப்பல் தலைவனுக்குப் பாதுகாவலராகவும் தமிழ் அரசர்களுக்கு மெய்க்காப்பாளராகவும் விளங்கினர். இவ்வாறு படைவீரர்களாகப் பணியாற்றிய யவனர் மிலேச்சர் என்னும் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டனர். சோனகர் எனும் சொல்லும் யவனர்களையே குறித்தது.

தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களில் பலவித மணப்பொருள்களும் முத்து, மிளகு, மல்லின் துணி வகைகளும் அதிக அளவு ஏற்றுமதியாயின. இந்த அளவிறந்த பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதால் ரோமப் பேரரசின் செல்வம் வற்றியதாம். யவனர்கள் மிளகை அதிகம் விரும்பினர். எனவே மிளகுக்கு 'யவனப்பிரியா' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. யவனர்கள் பொன்னைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து அதற்கு நிகராக மிளகைப் பெற்றுச் சென்றனர். இதனை,

'சேரலர் சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்துரை கலங்க யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம் பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்' (அகம். 149) என்னும் பாடலில் எருக்காட்டுர் தாயங்கண்ணனார் குறிப்பிடுகிறார். யவனர்கள் மதுரை, பூம்புகார் போன்ற நகரங்களில் வசித்து வந்தனர். பூம்புகாரில் வாழ்ந்தோர் வணிகக் கூட்டத்தினர். இவர்கள் மாளிகைகளில் வாழ்ந்ததைப் பட்டினப்பாலையும் சிலம்பும் கூறுகின்றன. மதுரையில் தனிச்சேரியில் யவனர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் தச்சு வேலையில் வல்லுநர்களாகத் திகழ்ந்தனர். எனவே யவனத் தச்சர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

வடநாடு

கங்கைச் சமவெளிக்கு அப்பால் இமயமலைப் பகுதியிலான நாட்டை வடநாடு என்றும் சிந்துநாடு என்றும் அழைத்தனர். இந்நாடு பகைவர் செல்லுதற்கு அரிய காவற்காடு, ஆழ்ந்த அகழி, உயர்ந்த கோபுர வாயில்கள், நெடிய மதில், அதில் வரிசையாக அமைந்த ஞாயில் என்னும் கோட்டை உறுப்புகளையும் கொண்டிருந்தது. இதனைப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் கைப்பற்றினான் என மதுரைக்காஞ்சி கூறுகிறது.

வடநாட்டார் வெண்மை நிறமான வட்ட வடிவச் சந்தனம் அரைக்கும் கல்லைக் கொணர்ந்து விற்றனர். 'வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்' (அகம். 340). இதோடு ஒருவகைச் சந்தனத்தையும் கொண்டு வந்தனர். இவ்வட்டக்கல்லில் கருங்கொள்ளின் நிறத்தை ஒத்த சாத்தம்மியில் கஸ்தூரி முதலிய வாசனைப் பொருள்களையும் பொதிய மலைச் சந்தனத்தையும் அரைப்பர்.

'கொள்ளுறழ் நறுங்கல் பலகூட்டு மறுக வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம் தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு' (மதுரைக். 62 - 69) என்னும் இவ்வடிகள் வடநாட்டார் இறக்குமதி செய்த வட்டக் கல்லைக் குறிப்பிடுகின்றன.

வடுகநாடு

சங்கத் தமிழகத்தின் வட எல்லையான வேங்கட மலைக்கு அப்பால் வடுக நாடு இருந்தது. வடுகு என்பதற்குத் தெலுங்கு என்பது பொருளாகும். இன்றைய தெலுங்கு தேசமான ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகப் பகுதி சங்க காலத்தில் வடுக தேசம் என அழைக்கப்பட்டது. இவர்களின் மொழி தெலுங்காகவே இருந்தது. சங்கப் புலவர்கள் வடுவரை வம்ப வடுகர், வடவடுகர் எனக் கூறுகின்றனர்.

வடுகர்கள் விற்போரில் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். மயிற் பீலியைத் தம் வில்லில் அழகுபெறக் கட்டியிருப்பர். இவர்கள் கேட்பவரை அச்சுறுத்தும் ஒலியெழுப்பும் பம்பையையும் சினமிக்க வேட்டை நாயையும் உடன்கொண்டு செல்வர். இவர்கள் கல்வியில்லாத நெடிய மொழியைப் பேசுவர். இதனை,

'கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர் வல்லாண் அருமுனை நீந்தி' 'கடுங்குரல் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்' (நற். 212) என்னும் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

தொகுப்புரை

- பழந்தமிழர்களும் அயல்நாட்டினரும் வணிகம் காரணமாகவும் போர் காரணமாகவும் தொடர்பு கொண்டனர். ஆரியரின் தாயகம் ஆசியாமைனர் ஆகும். இவர்கள் தமிழகத்தில் நுழைந்து பெரும் கலாச்சார மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினர்.
- இலங்கையும் தமிழகமும் நெருங்கிய வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தன. தமிழக வணிகர் இலங்கையின் அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். கோசர் தமிழகத்தின் பல இடங்களிலும் பரவியிருந்தனர். எனினும் இவர் தமிழரல்லர்.
- தமிழகத்தை வெல்லும் பொருட்டு மௌரிய கலிங்கப் பேரரசர்கள் முயன்று தோற்றதைச் சங்கப் பாடல்களும் கல்வெட்டுச் செய்திகளும் தெரிவிக்கின்றன.
- பழந்தமிழகம் தென்கிழக்காசிய நாடுகளான மலேசியா, ஜாவா போன்ற நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டதுடன் ஜாவாவைக் கைப்பற்றித் தனது ஆட்சியைச் செலுத்தியது.
- மேற்கத்திய நாடுகளான எகிப்து, கிரேக்கம், ரோம், அரேபியா, பாரசீக நாடுகளுடன் கடல் கடந்து வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் பழந்தமிழர். முத்து, மிளகு, துணி வகைகள், வாசனைப் பொருள்கள் போன்றவற்றை அதிக அளவு ஏற்றுமதி செய்தனர். குதிரை, மதுவகைகள், ஜாடி, பொன் விளக்குகள் போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. இராசமாணிக்கனார், மா., சங்க இலக்கிய வரலாறு (தொ.ஆ. காவ்யா சண்முகசுந்தரம்) காவ்யா, கோடம்பாக்கம் சென்னை - 24, பதிப்பு 2010
2. எட்டுத்தொகை, கழக வெளியீடு 522, டி.டி.கே. சாலை சென்னை - 18, பதிப்பு 2007
3. கந்தையா, ந.சி. தமிழ் இந்தியா, கழக வெளியீடு, சென்னை - 18, முதற்பதிப்பு 1945
4. கோசாம்பி, டி.டி. பண்டைய இந்தியா பண்பாடும் (மொ.பெ. ஆர்.எஸ்.நாராயணன்) நாகரிகமும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை - 98, பதிப்பு 2008
5. சிற்றம்பலம், சி.க., பண்டைய தமிழகம் குமரன் பப்ளிஷர்ஸ் வடபழநி சென்னை - 26, பதிப்பு 1999
6. பத்துப்பாட்டு, கழக வெளியீடு 522, டி.டி.கே. சாலை சென்னை - 18, பதிப்பு 2007